07/11/2021

«Παύλος: Διώκτης και Απόστολος»: Διάλεξη του Χρήστου Οικονόμου

/ Επικαιρότητα

Πραγματοποιήθηκε, την Πέμπτη 4 Νοεμβρίου 2021, με μεγάλη επιτυχία η ενδιαφέρουσα διάλεξη με θέμα: «Παύλος: Διώκτης και Απόστολος», η οποία έγινε στο φουαγιέ του Θεάτρου Ένα, στη Λευκωσία.

Διοργανωτής της διάλεξης ήταν η Φιλοσοφική Εταιρεία Κύπρου με εισηγητή τον διακεκριμένο Καθηγητή Χρήστο Κ. Οικονόμου, Πρόεδρο του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, τ. Πρόεδρο και Κοσμήτορα της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Η διάλεξη εντασσόταν στη σειρά των τακτικών Διαλέξεων – Συζητήσεων, που διοργανώνει, στο πλαίσιο της

διαρκούς αναζήτησης της γνώσης και της μάθησης, η Φιλοσοφική Εταιρεία Κύπρου.

Καλωσορίζοντας τον διακεκριμένο καθηγητή της Καινής Διαθήκης ο Πρόεδρος της Φιλοσοφικής Εταιρείας Κύπρου (ΦΕΚ), Συγγραφέας και Ερευνητής, Δρ Κλείτος Ιωαννίδης, εξέφρασε τη χαρά του για το γεγονός της αποδοχής της πρόσκλησής του και σημείωσε ότι η παρουσία του λαμπρύνει τον θεσμό των διαλέξεων, που οργανώνει η Εταιρεία.

Στο εισαγωγικό του προλόγισμα ο Πρόεδρος της ΦΕΚ, Δρ Ιωαννίδης, εξήρε το πλούσιο συγγραφικό έργο του κ. Οικονόμου, αλλά και τη μακροχρόνια Ακαδημαϊκή σταδιοδρομία του ως Καθηγητή, Προέδρου και Κοσμήτορα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Αναφερόμενος, μάλιστα, στην πολύπλευρη Ακαδημαϊκή σταδιοδρομία του Καθηγητή επεσήμανε την τεράστια εκτίμηση, που έτρεφαν προς το πρόσωπό του τόσο οι συνάδελφοί του καθηγητές του ΑΠΘ, όσο και οι φοιτητές της Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης, γεγονός που έχει καταγραφεί και μέσα από τις εκλογικές διαδικασίες, στις οποίες μετείχε το σύνολο των καθηγητών και των φοιτητών της Θεολογικής Σχολής, και στις οποίες εξελέγη Κοσμήτορας, αλλά και, για δύο θητείες, Πρόεδρος.

Μιλώντας για το πλούσιο συγγραφικό έργο του ομιλητή, ο Πρόεδρος της ΦΕΚ σημείωσε ότι αυτό περιλαμβάνει πλήθος μονογραφιών και άρθρων σε Ελληνικά και Διεθνή περιοδικά, σε Τιμητικούς Τόμους και Πρακτικά Διεθνών Συνεδρίων και εστιάζεται, κυρίως, στον αρχέγονο Χριστιανισμό, και στα θέματα εισαγωγής, ερμηνείας και Θεολογίας της Καινής Διαθήκης. «Σπουδαίο έργο για την ιδιαίτερή του πατρίδα Κύπρο», τόνισε «είναι η Διδακτορική Διατριβή του κ. Οικονόμου, που είναι αφιερωμένη στους αείμνηστους γονείς του Κυριάκο και Κλεοπάτρα, με θέμα: *«Οι απαρχές του Χριστιανισμού στην Κύπρο. Ιστορική – Φιλολογική – Θεολογική και Θρησκειοϊστορική ανάλυση της διηγήσεως των Πράξεων 13, 1 – 12»*.

»Σημαντική, επίσης, είναι και η μελέτη του καθ. Οικονόμου, που είναι αφιερωμένη στη δεύτερη πατρίδα του, όπου ο ομιλητής δημιούργησε την οικογένειά του και την ακαδημαϊκή του σταδιοδρομία, με θέμα: *«Η συγκρότηση της πρώτης χριστιανικής Κοινότητας της Θεσσαλονίκης. Συγκριτική μελέτη των Πράξεων 17, 1 – 10 και των Α΄ και Β΄ Θεσσαλονικείς».*

»Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει και η μελέτη του με τίτλο: *«Οι απαρχές της Οικουμενικότητας της Εκκλησίας»,* που είναι αφιερωμένη στα εγγόνια του Δάνη, και Χρήστο, παιδιά της κόρης του Έφης και στη Χριστίνα και Μαριάννα, παιδιά της κόρης του Κλεοπάτρας.

»Παγκόσμιο ενδιαφέρον παρουσιάζει και η πρωτότυπη μονογραφία του με θέμα: *«Η κλήση και οι απαρχές της ιεραποστολικής δράσης του Απ. Παύλου. Συγκριτική μελέτη των Πράξεων και των επιστολών του Απ. Παύλου»*

, που είναι αφιερωμένη στη γυναίκα του Χριστίνα.

»Πρωτοτυπία και ενδιαφέρον παρουσιάζει το ακανθώδες πρόβλημα· *«Το πρόβλημα του τίτλου "Πράξεις (των) Αποστόλων". Μια νέα θεολογική θεώρηση»*, το οποίο αφιερώνει στις κόρες του Έφη και Κλεοπάτρα.

»Ακολουθούν πέντε τόμοι, ειδικές μελέτες του, οι οποίες εντάσσονται στη Βιβλική Βιβλιοθήκη των εκδόσεων Π. Πουρναρά:

- *ΒΒ11, «Βιβλικές Μελέτες για τον αρχέγονο Χριστιανισμό,* Θεσσαλονίκη 1998, σσ. 500»
- *ΒΒ21, «Θεολογία της Καινής Διαθήκης και Πατερική Ερμηνευτική,* Θεσσαλονίκη 2005, σσ. 550»
- *ΒΒ26, «Καινή Διαθήκη και πολιτισμός,* Θεσσαλονίκη 2003, σσ. 315».
- *ΒΜ1, «Καινή Διαθήκη και Ερμηνευτές Πατέρες,* Θεσσαλονίκη 2010, σσ. 420»
- *ΒΜ2, «Καινή Διαθήκη και Παιδεία,* Θεσσαλονίκη 2011 σσ. 700»

Ολοκληρώνοντας την περιγραφή του συγγραφικού έργου του καθηγητή Χρήστου Οικονόμου, ο Δρ. Κλείτος Ιωαννίδης αναφέρθηκε και στον Τιμητικό Τόμο στον Καθηγητή, τον οποίο εξέδωσε η ειδική Εκδοτική Επιτροπή που απαρτίζουν ο Κοσμήτορας, οι Πρόεδροι των δύο Τμημάτων του ΑΠΘ και πέντε καθηγητές του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας, στο οποίο υπηρέτησε για πολλά χρόνια. Ο τίτλος του έργου είναι: *«Αγία Γραφή και πολιτισμός. Τιμητικός Τόμος στον Καθηγητή Χρήστο Κ. Οικονόμου,* Θεσσαλονίκη – Λευκωσία 2020». Το έργο απαρτίζεται από Τόμ. Α΄, σσ. 680, με τριάντα (30) Μελέτες, από αντίστοιχο αριθμό καθηγητών Πανεπιστημίων και Τόμ. Β΄, σσ. 620, με εικοσιοκτώ (28) Μελέτες, από αντίστοιχο αριθμό καθηγητών Πανεπιστημίων. Περιλαμβάνει, επίσης, θερμό χαιρετισμό της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και εκτενή μελέτη του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου, με τίτλο: *«Η προσωπικότητα, το έργο και η συμβολή στην Επιστήμη, τη Θεολογία και την Εκκλησία του καθηγητή, προέδρου και κοσμήτορα της Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης κ. Χρήστου Κ. Οικονόμου».* Πρόκειται για μια εκτενέστατη κριτική προσέγγιση της προσωπικότητας και του έργου του τιμωμένου καθηγητή.

Κλείνοντας την παρουσίαση της προσωπικότητας του ομιλητή, ο Δρ. Κλείτος Ιωαννίδης αναφέρθηκε και στη βράβευσή του από την Ακαδημία Αθηνών το 2009, ως Προέδρου της Επιστημονικής Επιτροπής και Γενικού Επιστημονικού Συντονιστή των έξι (6) τόμων των Συγγραμμάτων του Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου και στην εκλογή και συμμετοχή του στο Παγκόσμιο Διοικητικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Βιβλικών Εταιρειών επί πενταετία, καθώς και την εκλογή του στη θέση του Πρόεδρου της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας των Ορθοδόξων Θεολογικών Σχολών, στη Σόφια της Βουλγαρίας.

Σημείωσε, ακόμη, ότι σταθμό στη ζωή και την επιστημονική δραστηριότητα του εκ της κοινότητος Αγίου Επικτήτου Κερύνειας καταγόμενου καθηγητή Χρήστου Κ. Οικονόμου, αποτελεί, τώρα και δέκα χρόνια, η εισαγωγή των Θεολογικών Σπουδών στην ιδιαίτερη πατρίδα του την Κύπρο, από το 2011 μέχρι σήμερα 2021 – 22. Η ίδρυση, οργάνωση και διεύθυνση, από τη θέση του Προέδρου του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, περιλαμβάνει τα αξιολογημένα και πιστοποιημένα προγράμματα των Μεταπτυχιακών και Διδακτορικών σπουδών της Θεολογίας. Περιποιεί δε ιδιαίτερη τιμή και διάκριση του καθηγητή Χρ. Οικονόμου και των συνεργατών του, το γεγονός ότι το πρόγραμμα των Διδακτορικών Σπουδών του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας είναι το πρώτο Αξιολογημένο και Πιστοποιημένο Διδακτορικό, από όλα τα κρατικά και ιδιωτικά Πανεπιστήμια της Κύπρου. Αυτό οφείλεται στο υψηλό επίπεδο του Τμήματος Θεολογίας, το οποίο περιλαμβάνει δεκαέξι (16) μόνιμους και επισκέπτες Καθηγητές με εξειδίκευση στα γνωστικά αντικείμενα της Θεολογίας, με τεράστιο συγγραφικό Θεολογικό έργο και προϋπηρεσία σε θέσεις καθηγητών, προέδρων και κοσμητόρων των δύο ιστορικών Θεολογικών Σχολών, Αθηνών και Θεσσαλονίκης. Το Τμήμα Θεολογίας βρίσκεται υπό την αιγίδα του Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου.

Λαμβάνοντας τον λόγο ο καθηγητής Χρήστος Κ. Οικονόμου, αφού ευχαρίστησε θερμά τον Πρόεδρο της Φιλοσοφικής Εταιρείας Κύπρου (ΦΕΚ), Δρ. Κλείτο Ιωαννίδη, για την πρόσκληση, αλλά και για τα όσα ανέφερε για το πρόσωπο, το συγγραφικό και επιστημονικό του έργο, ανέπτυξε ακολούθως, με απόλυτα επιστημονικό, αλλά και ταυτόχρονα κατανοητό τρόπο το θέμα: «Παύλος: Διώκτης και Απόστολος».

Στην αρχή ανέφερε ότι ο Παύλος είναι η μεγαλύτερη Θεολογική και Εκκλησιαστική προσωπικότητα δια μέσου των αιώνων από την ίδρυση του Χριστιανισμού ως τις μέρες μας, γι’ αυτό δικαίως χαρακτηρίζεται, «ο πρώτος μετά τον Ένα» δηλαδή μετά τον Ιησού Χριστό. Η γέννηση και ανατροφή του στην Ταρσό της Κιλικίας του δημιούργησε το υπόβαθρο για την επικοινωνία του με τους φιλοσόφους και ρήτορες της εποχής του, τους Στωϊκούς και τους Επικούριους, τους οποίους θα

συναντήσει αργότερα στην ομιλία του στον Άρειο Πάγο των Αθηνών. Αυτό όμως που ιδιαίτερα τόνισε ο ομιλητής είναι το γεγονός ότι μαθήτευσε παρά τους πόδας του μεγάλου Νομοδιδασκάλου του Γαμαλιήλ και είχε συμφοιτητή του στη σπουδή του Μωσαϊκού Νόμου, τον Κύπριο Απόστολο, τον Βαρνάβα. Αυτή η γνωριμία θα του χρησιμεύσει αργότερα, όταν, μετά την κλήση και μεταστροφή του στον Χριστιανισμό, θα βρεθεί στα Ιεροσόλυμα και θα χρειαστεί τη βοήθειά του για να τον εισαγάγει στον κύκλο των Αποστόλων (Πράξ. 9, 26 – 30). Τον Φαρισαίο νομοδιδάσκαλο του Παύλου και του Βαρνάβα τον βρίσκουμε στα Ιεροσόλυμα, όπου οι Απόστολοι Πέτρος και Ιωάννης σύρθηκαν ενώπιον του Μεγάλου Συνεδρίου, μετά την ομολογία τους· «*πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις*» (Πράξ. 5, 29). Στον λόγο που εκφώνησε ο Γαμαλιήλ ενώπιον του Μεγάλου Συνεδρίου τόνισε ότι πρέπει να αφήσουν ελεύθερους τους Αποστόλους, γιατί αν αυτά που σκέφτονται ή κάνουν έχουν ανθρώπινη προέλευση θα καταλυθούν. Αν όμως είναι από τον Θεό δεν μπορούν να τα καταστρέψουν και μήπως και βρεθούν θεομάχοι (Πράξ. 5,38–39).

Ακολούθως ο καθηγητής Οικονόμου αναφέρθηκε στην ομιλία του Στεφάνου στον ναό (Πραξ. 7,1–53) και επεσήμανε ότι ο Αρχιδιάκονος κατέληξε χαρακτηρίζοντας τους Ιουδαίους σκληροτράχηλους και έχοντας πωρωμένη την καρδιά και τα αυτιά, γι’ αυτό και αντιστέκονται στο Άγιο Πνεύμα, το οποίο φωτίζει τον κάθε άνθρωπο και τον οδηγεί προς πάσαν την αλήθεια. Το μεγάλο πρόβλημα των Ιουδαίων είναι το γεγονός ότι καταδίωξαν και θανάτωσαν όσους προφήτες προανήγγειλαν τη Μεσσιανική προφητεία για τον ερχομό του Μεσσία Χριστού και δεν τον αποδέχθηκαν. Ενώ δηλαδή έλαβαν τον Μωσαϊκό Νόμο, δεν τον τήρησαν (Πράξ. 7,51-53).

Στον λιθοβολισμό του Στεφάνου, που ακολούθησε, τόνισε ο καθηγητής, αναφέρεται για πρώτη φορά το όνομα του Σαύλου, στις Πράξεις 7,58–60, όπου «*οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου*» (Πράξ. 7,58) και για να μην μείνει καμιά αμφιβολία για τη συνειδητή συμμετοχή του νεαρού Σαύλου, σημειώνει ο Λουκάς, ο συγγραφέας των Πράξεων, ότι ο Σαύλος επικροτούσε τον θάνατο του Πρωτομάρτυρα Στεφάνου· «*Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ*» (Πράξ. 7,60).

Συνεχίζοντας την αναφορά του στο διωκτικό έργο του Σαύλου κατά της Εκκλησίας αναφέρεται και πάλι στις μαρτυρίες των Πράξεων 8,1–3. Την ημέρα εκείνη του λιθοβολισμού του Στεφάνου έγινε μεγάλος διωγμός κατά της εκκλησίας των Ιεροσολύμων και όλοι οι Χριστιανοί, διασκορπίσθηκαν στις περιοχές της Ιουδαίας και της Σαμάρειας, εκτός από τους Αποστόλους, ώστε να συνεχισθεί το Αποστολικό έργο της Εκκλησίας (Πράξ. 8,1). Σ’ αυτό τον διωγμό έλαβε πρωταγωνιστικό ρόλο και ο Σαύλος, ο οποίος ρήμαζε κυριολεκτικά την Εκκλησία, αφού έμπαινε στα σπίτια και έσυρε με τη βία άνδρες και γυναίκες και τους παρέδιδε στη φυλακή·

«Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς φυλακήν» (Πράξ. 8,3). Αυτό θα επιβεβαιώσει λίγο αργότερα και ο ίδιος γράφοντας την προς Γαλάτας Επιστολή του και θα τονίσει· *«᾽Ηκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ ᾽Ιουδαϊσμῷ, ὅτι καθ᾽ ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν»* (Γαλ. 1,13).

Ο καθηγητής Οικονόμου απαντώντας στο ερώτημα του φανατικού διωκτικού έργου του Σαύλου, υποστήριξε ότι τον νεαρό Φαρισαίο τον απασχολούσε ένα σοβαρό σωτηριολογικό δίλημμα· "Ποιος σώζει τον άνθρωπο; ο Νόμος ή ο Χριστός;" και η απάντησή του Σαύλου, ως Φαρισαίου νομομαθούς, ήταν σαφώς και κατηγορηματικά υπέρ του Νόμου του Μωυσή, και όχι υπέρ του Ιησού Χριστού. Κατ' αυτόν, ο Νόμος σώζει τον άνθρωπο και συνεπώς όφειλαν και οι οπαδοί της νέας θρησκείας για να μην οδηγηθούν στην απώλεια, να συμμορφωθούν με τον Νόμο. Γι' αυτό, για λόγους παιδαγωγικούς, εξανάγκαζε, με το διωκτικό του έργο κατά της Εκκλησίας, τους πρώτους χριστιανούς να τηρούν τον Νόμο και να τον ακολουθούν πιστά. Ακολούθως, ο κ. Οικονόμου υποστήριξε ότι για τον ίδιο λόγο ο Σαύλος εξακολουθούσε να έχει απειλητικές και φονικές διαθέσεις εναντίον των μαθητών του Κυρίου, και γι' αυτό προσήλθε στον Αρχιερέα και ζήτησε από αυτόν συστατικές επιστολές προς τις συναγωγές της Δαμασκού, με σκοπό, όποιους βρει να ακολουθούν την οδό του Κυρίου, άνδρες και γυναίκες να τους οδηγήσει δεμένους στα Ιεροσόλυμα (Πράξ. 9,1-2). Συνεπώς, και πάλι ο Σαύλος προτάσσει τον Νόμο για τη σωτηρία του ανθρώπου και όχι τον Χριστό.

Ωστόσο, αυτή η αρχική του πεποίθηση η οποία τον οδήγησε στο φοβερό διωκτικό του έργο, λόγω της άγνοιάς του, θα αλλάξει στην πορεία του προς τη Δαμασκό και θα αντιστραφεί η αρχική του πεποίθηση, οπότε, μετά την κλήση του, θα ακολουθήσει η μεταστροφή του. Πλησιάζοντας στη Δαμασκό *«ἐξαίφνης»* (Πράξ. 9,3), ξαφνικά τον φώτισε ένα δυνατό φως από τον ουρανό και πέφτοντας στη γη άκουσε μια φωνή που του έλεγε· *«Σαοὺλ Σαούλ, τί με διώκεις;»* (Πράξ. 9,4). Και στο ερώτημα του Σαούλ, «*ποιός είσαι Κύριε;*», ο Κύριος τού απάντησε· *«ἐγώ εἰμι ᾽Ιησοῦς ὃν σὺ διώκεις»* (Πράξ. 9,5). Του έδωσε οδηγίες να σηκωθεί και να πάει στην πόλη και εκεί θα μάθει τι πρέπει να κάνει (Πράξ. 9,6). Οι συνοδοί του άκουγαν μεν τη φωνή, αλλά δεν έβλεπαν κανένα. Ο Σαύλος σηκώθηκε από τη γη με μάτια ανοικτά, χωρίς να βλέπει κανένα, γιατί έπαθε προσωρινή τύφλωση και στη Δαμασκό έμεινε τρείς μέρες χωρίς να βλέπει, και ούτε έφαγε ούτε ήπιε (Πράξ. 9,7–9).

Ο καθηγητής Οικονόμου υποστήριξε ότι στη διήγηση των Πράξ. 9,1–18 και στις παράλληλες διηγήσεις Πράξ. 22,6–16 και 26,12–18, έχουμε την κλήση και τη μεταστροφή του Σαύλου, κατά τα πρότυπα των κλήσεων των Προφητών. Ο Λουκάς διασώζει σε τρεις παράλληλες διηγήσεις το μεγάλο γεγονός της ζωής του Σαύλου γιατί είναι η κορυφαία στιγμή για την παραπέρα ζωή του διώκτη, ο οποίος

μεταστράφηκε σε Απόστολο Ιησού Χριστού. Το δίλημμα του Σαύλου "Νόμος ή Χριστός", λύνεται και οι όροι αντιστρέφονται με την πρόταξη του ονόματος του Χριστού, ο οποίος είναι ο πραγματικός Σωτήρας και Λυτρωτής του κόσμου, γι' αυτό με παρρησία ομολογεί: *«Οτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί , ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵ ματι»* (Γαλ. 1,15–16), και συμπληρώνει την ομολογία του με την καταλυτική φράση· *«ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός»* (Γαλ. 2,19), δηλαδή τώρα πια δεν ζω εγώ, αλλά ζει στο πρόσωπό μου ο Χριστός.

Ο Ανανίας απεστάλη στο σπίτι της Δαμασκού όπου διέμενε ο Σαύλος, και βρισκόταν στην οδό που ονομαζόταν Ευθεία, στο σπίτι του Ιούδα και εκεί τον αναζήτησε (Πράξ. 9,11). Παρά την αρχική επιφύλαξη του Ανανία, λόγω του διωκτικού έργου του Σαύλου εναντίον της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων (Πράξ. 9,13–14), υποχώρησε στην αναγγελία του γεγονότος της κλήσεως και μεταστροφής του Σαύλου και της οικουμενικής αποστολής του· *«πορεύου, ὅτι σκεῦ ος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέ ων υἱῶν τε ᾽Ισραήλ»* (Πράξ. 9,15). Ο Ανανίας πείσθηκε και πορεύτηκε στο σπίτι όπου διέμενε ο Παύλος μετά την κλήση και μεταστροφή του και με την επίθεση των χεριών του επάνω στον πρώην διώκτη, ο τελευταίος ανάβλεψε και ήλθε σ 'αυτόν το Άγιο Πνεύμα (Πράξ. 9,17–18). Παραμένοντας ο Παύλος για λίγες μέρες στη Δαμασκό κήρυττε στις συναγωγές ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, και συνεπώς, αυτός είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής του κόσμου (Πράξ. 9,19–29).

Μετά την επιβουλή των Ιουδαίων κατά της ζωής του Παύλου, φυγαδεύτηκε από τους Χριστιανούς από το τείχος της Δαμασκού και ήρθε στα Ιεροσόλυμα (Πράξ. 9,19–25). Τώρα πιά ήταν απόλυτα πεπεισμένος ότι η σωτηρία προέρχεται από τον Ιησού Χριστό και όχι από τον Νόμο. Εμείς, τονίζει στους Γαλάτες, είμαστε εκ γενετής Ιουδαίοι και όχι αμαρτωλοί εθνικοί. Ξέρουμε, όμως, πως ο άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί με την τήρηση των διατάξεων του Νόμου. Αυτό γίνεται μόνο με την πίστη στον Ιησού Χριστό. Γι' αυτό και εμείς πιστέψαμε στον Ιησού Χριστό, για να δικαιωθούμε με την πίστη στον Χριστό και όχι με την τήρηση του νόμου, γιατί με τα έργα του νόμου δεν θα σωθεί κανένας άνθρωπος (Γαλ. 2,15–17). Και καταλήγει ο Απόστολος Παύλος στην αποκαλυπτική του ομολογία για τη σχέση Χριστού και Νόμου· *«Πρὸ δὲ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγ ὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ᾽Ελθούσης δὲ τῆς πί στεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν»* (Γαλ. 3,23–25).

Συνεχίζοντας ο καθηγητής Οικονόμου την πορεία του Παύλου, μετά την κλήση και μεταστροφή του στον Χριστιανισμό, υποστήριξε ότι ο συμμαθητής του πρώην διώκτη, Απόστολος Βαρνάβας, έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο, αφού πήρε τον Παύλο

και τον οδήγησε στους Αποστόλους, όπου διηγήθηκε την εμπειρία και το γεγονός της κλήσης και μεταστροφής του στον δρόμο προς τη Δαμασκό. Έτσι, ο Κύπριος Απόστολος με την καθοριστική παρέμβασή του στον κύκλο των Αποστόλων, καθιέρωσε τον Παύλο ως νέο Απόστολο των εθνών. Μπροστά στην απειλή θανάτωσης του Παύλου από τους Ιουδαίους των Ιεροσολύμων, οι μαθητές τον κατέβασαν στην Καισάρεια και από εκεί τον έστειλαν στην Ταρσό (Πράξ. 9,26–31). Ο Βαρνάβας, τόνισε ο καθηγητής Οικονόμου, έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην καθιέρωση του Παύλου ως Αποστόλου, και από τα Ιεροσόλυμα, όπου προσέφυγε μετά την κλήση και μεταστροφή του, ξεκίνησε ένας κοινός αγώνας και κοινή πορεία προς το έργο της Ιεραποστολής στα έθνη. Ο Κύπριος Απόστολος, έχοντας την πλήρη στήριξη των Αποστόλων, στάληκε από τα Ιεροσόλυμα στην Αντιόχεια προκειμένου να διαπιστώσει την πορεία του έργου των διασπαρέντων εξαιτίας του διωγμού της Εκκλησίας μετά τον λιθοβολισμό του Στεφάνου (Πράξ. 11,19–23). Ο Βαρνάβας θεωρείτο από τους αποστόλους άνθρωπος αγαθός και πλήρης Αγίου Πνεύματος και πίστεως, γι’ αυτό με το κήρυγμά του στην Αντιόχεια συνέβαλε στη μεταστροφή πολλών ανθρώπων στον Κύριο (Πράξ. 11,24).

Ολοκληρώνοντας την εισήγησή του ο καθηγητής Οικονόμου, με βάση τις μαρτυρίες των Πράξεων και την προς Γαλάτας Επιστολή του Παύλου, τόνισε ότι μεταβαίνοντας ο Βαρνάβας στην Ταρσό βρήκε τον Παύλο και τον έφερε στην Αντιόχεια, όπου και οι δυο τους λάμβαναν μέρος στις συνάξεις της Εκκλησίας επί ένα ολόκληρο χρόνο, με αποτέλεσμα να μεταστραφεί πολύ πλήθος και στην Αντιόχεια ονομάστηκαν για πρώτη φορά οι μαθητές «Χριστιανοί» (Πράξ. 11,26). Με τον τρόπο αυτό η Αντιόχεια καθιερώθηκε ως το ιεραποστολικό κέντρο του Βαρνάβα και Παύλου.

Μετά το πέρας της διάλεξης του Καθηγητή, ακολούθησε ενδιαφέρουσα συζήτηση από τα μέλη και τους φίλους της Φιλοσοφικής Εταιρείας Κύπρου, με συντονιστή τον Πρόεδρό της, Δρ Κλείτο Ιωαννίδη. Η όλη διαδικασία άρχισε στις 5.00 μ.μ. και ολοκληρώθηκε στις 8.00 μ.μ., αφήνοντας τις καλύτερες των εντυπώσεων, αφού απαντήθηκαν όλες οι απορίες, για το μεγάλο θέμα του Αρχέγονου Χριστιανισμού: «Παύλος: Διώκτης και Απόστολος», θέμα για το οποίο ο καθηγητής έγραψε και ολόκληρη μελέτη, μοναδική για την ελληνική και διεθνή επιστημονική θεολογική έρευνα για τον Απόστολο των εθνών Παύλο, με βάση τις μαρτυρίες των Πράξεων των Αποστόλων και τις επιστολές του Παύλου.